

Ohlédnutí za podzimní částí okresní soutěže III. třídy, skupiny B :

Tak trochu „Jánošíkovský“ podzim 2011 charakterizovaly výsledky utkání se soupeři ze spodních nebo naopak horních pater tabulky. Bohatým jsme dokázali body sebrat (kromě Jedomělic a Černuce) a chudším či hratelným, kromě Olovnice, Uhů a Knovíze, jsme naopak rozdávali. Ano, je to dáno typy hráčů, kteří hájí naše barvy a způsobem hry.

K prvnímu zápasu jsme vyrazili do Vraného, kde nám soupeřem byla silná místní záloha. Po dvaceti minutách to bylo 3:1 a domácí byli jasně lepší. Jenže pak přestali hrát a nám se povedlo ještě do poločasu vyrovnat. Když pak T. Hotový trefil šibenici, čekali jsme na chyby a využívali je. Nevidaný obrat byl velkým překvapením a odvezli jsme si tři body za vysokou výhru 3:7. Týden po té k nám přijel nováček z Uhů, obtížen desítkou od sousedů z Jedomělic. Již po sedmi minutách musel sice hřiště opustit P. Koded, ale M. Štěpánek ho nahradil skvěle a odvděčil se hatrickem. Opět jsme dali sedm gólů a vyhráli 7:1. Další týden jsme museli do Černuce, kde velmi důrazná hra domácího celku ve druhém poločase tolerovaná sudím nakonec slavila úspěch. I když jsme po půli vedli 0:1, odešli jsme poraženi 3:1 a pro další utkání ztratili vyloučeného P. Paura. Na domácím pažitě jsme přivítali mužstvo Klobuk v notně kombinované sestavě, ale soupeř na tom byl ještě hůř. Proto nemělo být problémem získat další tři body a úvod tomu také nasvědčoval. Jenže šance se nám nepodařilo proměnit a tak hosté šli po brejku do vedení. Vyrovnali jsme, ale po chybách soupeř odskočil na poločasových 1:3. Druhá půle nám zcela jasně patřila, ale dokázali jsme dát jen dvě branky proti jednomu gólu hostů a tak jsme se museli sklonit před soupeřem, zralým na „desítku“ (3:4). Do třetice všeho zlého nás čekaly Žižice, kde po dobrém začátku tým „přestal hrát“ a trestem bylo poločasové skóre 3:0. Navíc musel odstoupit zraněný J. Chmelík, kterého zlomený palec vyřadil do konce podzimu. Druhé dějství bylo z naší strany lepší, ale na zvrát to nestačilo – prohráli jsme 4:2. Ve vloženém kole, které se hrálo o sváteční středu, k nám zavítal tým Zlonic, v té době okupující druhé místo tabulky. Jako bychom se ho zalekli a v polovině střetnutí byl stav 0:2. Ve druhém poločase se hosté soustředili na bránění výsledku a náš celek ovládl hru. Zvýšené nasazení přineslo nejdříve snížení a před koncem, po několika nepřesných střelách, také penaltu, ze které se štěstím vyrovnal na zasloužených 2:2 T. Hotový. Zlepšenou hru mužstvo potvrdilo také o víkend, kdy v Pozdní přivítalo celek Olovnice. Zápas nepatřil k jednoduchým, po poločase 3:2 jsme ve druhém začali vlažně a soupeř vyrovnal. My jsme sice v poslední čtvrt hodině neproměnili penaltu, ale nakonec zápas dotáhli do vítězného konce s pro hosty trochu krutým skóre 6:3. Dalšímu zápasu ve Velvarech s místním béčkem předcházela patálie s dresy a domácí byli jasným favoritem. Místy drtivý tlak, jenž průběhem připomněl utkání naší reprezentace se Španělskem v obráceném gardu, však gól v naší síti nepřinesl, ačkoliv šance na to byly. Při nás stálo štěstí a výborně zachytil J. Zelený. Po hodině hry ale velvarští začali psychicky odpadat a my se po tečované ráně dostali do vedení. Pak jsme přežili i další nápor a podařilo se nám dát důležitý druhý gól a tak jsme si překvapivě odvezli tři body za výhru 0:2. Příští domácí zápas byl s Knovízí, která byla na chvostu tabulky. První půle byla vyrovnaná a hosté nás místy přehrávali. My jsme přitlačili až před poločasem, ale při zakončení nám chybělo štěstí a stejně se nám vedlo v úvodu druhé půle. Hosty do kolen srazila dorážka v 58. minutě a pak následoval náš koncert s konečným skóre 6:1.

Po třech porážkách jsme tedy dosáhli na tři vítězství, ale týden na to nás čekaly prozatím suverénní Jedomělice. Omluvili se J. Zelený s T. Hotovým, ale opět nastoupil nedoléčený J. Chmelík. Domácí nás zmáčkli a za 25 minut vedli 3:0. Pak jsme hru přece jen srovnali, ale nevyužili penaltu. Snížit se nám nakonec podařilo a hra se přitvrdila, ale dalšího gólu v domácí síti jsme se nedočkali. Když v 68. min. daly Jedomělice lacinou čtvrtou branku, bylo rozhodnuto. K tomu si obnovil J. Chmelík zranění a ukazatel se nakonec zastavil na stavu 6:1. Následující sobotu jsme opět hráli venku, tentokrát na Tuřanech. Sudí Hamza nepřijel a píšťalku vzal po dohodě domácí předseda Janoušek. Zpočátku nám to moc nešlo a domácí celek se ujal vedení. Potom jsme za dvě minuty hlavičkami zápas zvrátili a opanovali dění na hřišti. Další vytvořené šance jsme však nedokázali využít a přišel trest v podobě vyrovnávací branky. Pak si mužstvo užilo pořádnou porci smůly. Pro zranění odstoupil P. Štěpánek, R. Tyluš zavěsil do vlastní sítě a následoval nejhorší

okamžik podzimu – neúmyslně byl nakopnut do obličeje P. Sachl a musel do nemocnice. Ze šoku nás domácí probrali chvíli po té, když zvýšili vedení nádhernou trefou. Nám se podařilo sice snížit, ale poslední slovo měli nakonec tuřanští – 5:3. Hlavně, že Petrovy zuby byly nakonec zachráněny. Týden na to k nám přijely Blevice, které předtím dosáhly na několik slušných výsledků. U nás hrály hodně zezadu a náš mančaft dlouho nemohl najít správný recept ke ztečení jejich branky. Do vedení jsme se nakonec dostali těsně před poločasem. Začátek druhého dějství byl šokem, po chybách v obranné fázi soupeř otočil skóre až na 1:3 a nám nepomohlo ani následné zlepšení a výsledek se již nezměnil. Třetí porážka v řadě tým v tabulce srazila a v posledním utkání nás čekal výlet na hřiště třetího Zvoleněvse. Slátaná sestava se třemi dorostenci v základu šla na plac s cílem neodolat ostudu. Domáci nás přehrávali dobrým a rychlým pohybem, ale příležitosti si mnoho nevypracovali. Ze sporadických ataků soupeřovy poloviny vzešlo naše vedení, ale domácí rychle vyrovnali. Druhý poločas začal Zvoleněves velkým náporem, ale naše obrana dlouho odolávala. Když se domácí dostali do vedení, zdálo se být rozhodnuto. Kluci se ale nevzdali a skóre nejen srovnali, ale dokonaným hattrickem T. Hotového šli do vedení 2:3. I když byl následný nápor soupeře prodloužen šesti minutami nastavení, podařilo se překvapující výsledek udržet a tím se dostat před zimní přestávkou na pěkné sedmé místo v tabulce.

Stejný počet výher i porážek jako před rokem při o hodně aktivnějším skóre nestačil tentokrát na šestou příčku. Je třeba konstatovat, že tým se musel obejít bez některých hráčů (Štika, Port, Hebr, Hulín, Ulrich) a navíc ho provázela zranění (Chmelík, P. Sachl, Koded). Škoda, že loňští dorostenci J. Erba a L. Landeska neprojeví větší ambice. Naopak do základní sestavy po několika utkáních zapadl stále ještě dorostenec M. Štěpánek a spolu s dalším juniorem M. Matušů ml. doplnili sestavu.

Branku kromě jediného zápasu, kdy za něj v Jedomělicích zaskočil „Zděňky“ Jelínek, hájil Honza Zelený a ve 12 utkáních lovil míč ze sítě 31x.

Z **obránců** nejčastěji (12x) nastoupil Pavel Vyhnánek, 11x hrál Petr Sachl, 9x Aleš Šubrt s Romanem Tylušem (alternovali také v záloze) a 7x Honza Chmelík a 4x Marek Šlajchrt. Tříkrát vypomohl Karel Lasík, 2x Míra Cířka a Jarda Sachl, jednou Libor Landeska.

Plný počet minut odehrál v **záloze** (a obraně) Milan Šubrt, jednou chyběl Tomáš Hotový a skoro 2x Pavel Paur (ve Zvoleněvsi zraněn naskočil na pár minut), 11x nastoupil Pavel Koded. Dvakrát pomohli Marek Kuhn a Jirka Erba, jednou Honza Prokeš, Marek Kuhn a David Kovrzek.

Z **útočníků** ve všech utkáních hrál Petr Štěpánek, 11x nastoupil Martin Štěpánek, jedenkrát vypomohli Roman Adamov, Kuba Kvasnica a Pepa Červenka.

Zárukou dostatečného počtu hráčů byl Martin Matušů ml., jenž se 8x zapojil v průběhu hry a dvakrát nastoupil v základní sestavě.

Nejlepším **střelcem** se 14-i brankami je Petr Štěpánek (2x hattrick), těsně následován Tomášem Hotovým s 12-i trefami (2x hattrick), 7x skóroval Martin Štěpánek (1 hattrick), 3 góly přidali Milan Šubrt a Petr Sachl, 2x rozvlnil síť soupeře Roman Tyluš a po brance zaznamenali Pavel Koded, Honza Chmelík a Pavel Paur.

Nesprávnou síť napjali Pavel Vyhnánek a Roman Tyluš, každý jedenkrát, což je proti loňskému podzimu (6) výrazné zlepšení.

Nejvíce finálních **přihrávek** (8) si připsal Milan Šubrt, 6x asistovali Pavel Paur, Tomáš Hotový a Petr Štěpánek, dvakrát Aleš Šubrt a Martin Štěpánek, jednou nahrávali Honza Chmelík a Roman Tyluš.

Měli jsme jen jednoho vyloučeného a trénovat bychom měli **pokutové kopy**, protože ze tří nařízených v náš prospěch jsme uspěli jen jedenkrát. Naši soupeři kopali z jedenáctimetrového puntíku 2x a v obou případech byli úspěšní.